

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ४७२६

Title मगबंतभास्करे जलाशयारामोत्सर्गमधुरवः

Author नीलकण्ठमहः शंकरमहात्मजः

Extent ३८ पत्राणि Age सं १८२४

Subject धर्मशास्त्रम्

✓
जलायायाभात्तर्गमयूखः भगवंतभास्करे

ध० २६

1424
185-
1749

1726
39

38 m...

उत्सर्गमयूषत्रि। शिवशंकरजयशंकरयोः

जलाशयाशमोत्सर्गमयूषः॥

३९० ५९०

त्रि। सवितादत्तस्येदं।

पाठककेचनाने
गृहीतमस्ति

श्रीगणेशायनमः॥ उक्ता एतविधिं ज्ञासंताममागध्यन्तास्वरं॥ उत्सर्गविषये
 नदृतीत्यकरो वदन्त्यथ॥ तत्र जलाशयोऽसर्गफलं साविस्मधर्मोत्तरे॥ उदके
 नवितात्प्रिनास्ति लोकद्वये सदा॥ तस्माज्जलाशयाः कार्याः पुरुषेण विप
 क्षिता॥ यमः कृपाशमप्रयाकारः तथा वृद्धावरोपकः कन्याप्रदः सैतुकारः
 स्वर्गप्राप्तिमित्येसंशयं तथा तडागे यस्य पाती प्रंसतं तं स्वतुतिष्ठति॥ स्वर्ग
 लोके गतिस्तस्य तात्र कार्या विचारणा॥ नंदीपुराणे योवा प्रमथया कूपं
 देशे तोयविचर्जिते॥ खानयेत्तु नरो याति स्वर्गं प्रेत्य शतं समाः॥ विष्णुः॥
 कृपाशमतडागेषु देवतापतनेषु च॥ पुनः संस्कारकर्त्तारं च लनने मौ

शंभु
 ॥१॥

लिकं फलं ॥ तथा सेन बंधर नाये च तीर्थ शौच रताश्च पे ॥ तडाग कूप कर्त्तारो मु
 च्यंते ते तृषा नयात् ॥ तीर्थ शौचं मलाधिपं काद्यपसारणं ॥ न विष्योत्तरे ॥ स
 र्वस्वेनैनापि कौत्सेयत् न मिष्टमुदकं कुरु ॥ कुलानि तारयेत्कर्त्ता पत्रगो
 र्वितृषा नवेतेत् ॥ अतः शुक्तागतं इव्यंतडागादीषु योजयेत् ॥ धन्यः स पंथा
 विज्ञेयस्तडागं च स मंडितं ॥ पीत्वा सो ये च मार्गं विप्रमंति रमंति च ॥
 पात्नीय शौचं कृत्वा ह दे देवा विनिमित्ते ॥ प्रणालं करणात्तत्र तस्मिन्मा
 सनुत्तमो ॥ गृहा दीकूपैदि विवशेषे फलं पुण्यं ॥ पूर्वमाश्रित्य कर्त्तव्यं
 तस्योत्तर पथे विवा ॥ तत्पूर्वं स पूज्यो महा देवात्तयाद्गृहात् ॥

देवी २५

न. ३

॥१॥

तं नय प्रदं लोके तथा दं वा स्यात्ति जं नयं ॥ वाच्यं वापि देवस्य नयदं जायते वृत्तं क
॥ वा राह पुं मिहिर पुं नृति पुं नृहानि पुरं धीना शं नृत्तुं संपदं श सवाधा किंचि
तौ ख्येदिता पूर्वोदिकृयात् ॥ कपो मध्ये गेह मर्थं नयं वेत्यादि ॥ जलाशयार्
न कालो विस्मृध मेतिरे ॥ स्थिरे तमे स्थिरां शेच कं तु ख्ये पचाया खिते ॥ त
थापस्य सोम्य ग्रहा के डं त्रिकोणे चापि नार्गव पापस्याप्ययथा स्थिते तस्मि
न कार्यं निवेशनं ॥ प्रासादे वैवमेतस्यात्कूपवापि पुचेव हाति ॥ के डं नो
मप्रथमचेतुर्थसप्तदशमारख्यं ॥ त्रिकोणं न वापचमच उपचयस्थान

मेम
॥१॥

त्रिषडेकादशमास्ये॥ दृष्ट्वापरोपणोपिव राहसंहितायां ध्रुवमृडसूत्रविशा
 खागुरुमंश्रवणतथाश्विनहस्तं॥ शस्त्रानिदिव्यदग्नेः पादपसरोपणो ना
 तिगुरुनपुष्यः जलाशयोत्सर्गकालौ न विष्योत्तरांस्मिन्नसलिलसंपूर्णे
 कार्तिकेचविषेष्टतः॥ तडागस्यविधिः कार्यः स्थितरनवत्रयोऽग्रतः मुन
 यः केचिदिच्छंतित्यतितेचोत्तरायणे॥ नकारानियमस्तत्रसलिलतत्रकार
 यं॥ दिपिकायंमार्तंडुंडुसुद्धौसुरजितशपनेमाघषट्स्यशुक्लेसुरा
 षाठोत्तराश्विश्चवणगुरुकरेपोष्मशाक्राजचंडौमंत्रेब्राह्मेचमपूर्णम
 दत्तरवितियोसद्वितियाः तृतीयाकार्यातोयप्रतिष्ठाज्ञगुरुसितदिनेका

न. उ. षे
॥३॥

लशुद्धो मुत्तये मानेऽः सूर्यः इदुस्वैऽः उडुन ह त्रं एतेषां शुद्धि व स सुरजिद्विष्णुः
 तस्याशयने प्रवोधे गुरः पुष्पः कुरो ह स पोस्मरे व त्ति शा क्रं मे षा चो डं म गः
 मेत्र म नुरा धा प्रस्म रोहि णि ॥ पूर्णो प च मी द श म्प मा ह णि मा ॥ म द नूर वि ति थि त्र
 यो द शी स स म्पो र्त्ते बु धः सितं शुक्रं व ह्नि यु रा णे ॥ संक्रा ति ने दे न प्र ल वि ष ड क्तः ॥ वर्षे कूप
 न डा गा ना त स्मि न्काले वि धि स्म तः ॥ सुदी ने शु न्न न ह त्रे प्र ति शो शु न्दा स्म ता ॥
 कर्त्तु र्पु त्र ता न श्व सो र्म्यं तु म क रं न वे त् ॥ मी ने य शो र्थ ता न श्व कू ने ह च शु म ह
 द क ॥ र षे च मि थु ने र द्वि र श्मि न्ज ज्ञे न वे त् ॥ पि त र ॥ ह्नि स्त कं त्या यो तु ला यो
 शा ख ती ग ति ॥ सिं हो मे षो ध मूर्ता श ज न स्य द्वि ज य ष्ठी ती ति ॥ अत्रायं सं गृहो व ज्ञा

राम
॥३॥

३५ दशमी

वर्ज्ययी॥ अधीकृतसंवत्सरसिंहमकरस्थरहस्पतीवस्तमितेवासेचद्वेवांगु
रोशुक्तेचवक्तेतिचारिणिबगुरौर्वादित्ये मत्तमासेतु यमासेलुप्तदिनद्व
दयवतिपक्षेचमदिनादौनूर्कपाशशुक्लघट्टनदोषेचवर्ज्यः॥ उत्तरायणे
नाद्रफाल्गुणाचैत्रवेशाषज्येष्टाषाढान्यतममासेपुरविविशुद्धावयन
दयविशुद्धयकन्यामीनधनुरन्यतमसंक्रांतौशुक्लपक्षेद्वितीयान
वमीसप्तमीपूर्णामासीनामन्यतमतिथौशनिमंगलान्पचारेस्त
नरणीवृत्तिकार्दीपुनर्ववस्वाश्लेषापूर्वाफाल्गुणीविशाखाव्यतिरिक्त
नक्षत्रेषुविष्टेनातिगंडव्याघातवर्ज्यव्यतीपातपरिधवेधृति

म० उ०
॥४॥

व्यतिरिक्त योगेषु कर्तृ चंद्रतामरा विष्णु द्वौ बुध धनुः शुक्र गुरु सित यज्ञ चंद्र
रि निहिते ॥ तस्मै जघाशयोत्सर्ग कार्य इति बद्ध चर घृत परिशिष्टे ॥ य
था तो वा रुणा विधिर्वैपिक पतडाग यज्ञं व्याख्यास्यामः ॥ पुण्येति धि
करणे शुभेन हतने प्राची दीश माघाय प्राक प्रण उदक प्रणो वै चोदक स
मी पे मि मुप समा धाय वारुणं च संप्रप पित्वा ज्य न्मगांतं हत्वा ज्वा हुती
र्जु हु यात् ॥ समुद्र ज्येष्टेति प्रत्युचंत तो ह विषोष्टा निर्जु हु यात् तत्वा या
मि व्र स्त एण चंद माना इति पच त्व नो अग्ने वरुण स्य विद्वा णिति च
द्वे इमं मे वरुण शुधीति च सिष्टं च न व म न व वै प्राणा प्राणा वा

राम
॥४॥

ना

आपस्तम्बादापोनवनिर्जुहोतिमार्जनांतेधेनुं तारयेत्॥ यैतीर्यमा
णमनुमंत्रयेत्॥ इदं पवित्रं स लिप्तं कुरुष्व शुद्धाः पूत्वा अमृतासंतु नित्यं
मां तारयेती कुरुतिथीं प्रिये कंक्षो काक्षो कं तरते तीर्यते चेति पुष्टा ग्रेस्व
यं लघ्नोत्वारश्च उच्यते॥ यो अस्मान्मातरं शुभयंति तस्यथा परं जि तायां हि
श्रुत्या पयेन्मृपसा द्वगवति हि न्यादूति हिं करोति चेद्दिक्कृत्वा वसुप
त्नी वसुनामिति॥ स चैतं कंठाकां च न श्रंगी वृषप्रजां रोष्य रघुरां कां
स्योपदेशना विप्राय दद्यादितरां वशत्वा दक्षिणं तत उ-सर्गं कुर्यात्॥
देवयितृ मनुष्याः प्रियतामिति पठित्वोत्सृजंते इत्याह शौतको ब्राह्मण

न्नो जयित्वा ॥ सस्ययत्ने वाचयत् ॥ इति संहिता प्रोज्झाशयोत्सर्गविधिः ॥
 विष्णुतस्तुमात्से ॥ शृणु राजं नमहा होतडागादिषु योविधिः पुराणेऽपि
 हासोयं पद्यते च तथा न प ॥ प्राग्पशुकं शुभे पद्मे अतीते चोत्तरायणे ॥ पुरे
 द्विविप्रकथिते कृत्वा ब्राह्मणवाचना ॥ प्रागुदक् प्रवणे दशेतडा ॥ स्यसमी
 पतः ॥ चतुर्हस्त तथा वैदो चतुस्त्रां चतुर्मुखं ॥ चतुर्हस्तेति मंडपं त्रिना
 नागव्यावृत्तिः ॥ सिद्धो तशेखरे तु तडागादिप्रतिशयां पश्चिनि पद्मसंनि
 मेत्युक्तं पश्चिनिति वेदिता मद्गदुचत्ता तु त्रिचतुः ॥ पंचसप्तनमेकादशा
 त्यतमनागे नमेवोक्ता ॥ मंडपनीर्णये तथा शोडशहस्तः स्यान्मंडप

राम
 ॥ ५ ॥

चतुर्मुखः पद्यपितडागस्य समीप इत्याविशेशोक्तं तथापि मंडपादितडा
 गदिप्राच्यामुदीच्यामीशास्याप्रतीच्यावाकार्यं तडागात्पश्चिमे पूर्व इशा
 न्यामुत्तरेपिवा॥ प्रायेतु मंडपः कार्यः सर्वः सहासा संयुत इति वचनादि सां
 प्रदायिका॥ पुत्रविषेकोनविषे॥ तडागर्षती शीर्षे तु मंडपं कारयेच्छुभमि
 ति वैद्याश्च परितो गन्तारत्नीमात्रास्त्रिमेखला॥ नवसप्तार्थवापंच योनि
 वक्रान्तयात्मजंगता॥ कुंडानियोनि निरेवं क्रयेषाते योनि वक्रा॥ तत्र स
 मुपहृद्देशाणां कोणास्थसंस्थानं न्नकार्यं उपसंजातिविरोधितया तद्वा
 धस्यैव न्यायं यत्वा त्रिवितस्तिमात्रा योनिः स्यात् षट्सप्तगुलविस्तारो

क

ताः॥ गच्छीश्वतत्रशस्तासुस्त्रियर्द्धोद्धितमेखला॥ त्रिपर्वोद्धितोऽंगुलोद्धिताः॥
 सर्वतश्चसवर्णासुः पताकाध्वजसंपुताः॥ सवर्णाङ्गदिलोकापात्रः॥ अश्वत्थोऽङ्गं
 रत्नश्चवटशस्वानवानितुमंडयस्यप्रतिदिशं नैवाङ्गारलेपतानिकारयेत्तद्गदा
 शणितोरणानितिकोद्धितः॥ यथाश्रुतवेमैयुक्तं॥ तदातोरणाद्यन्यापिद्वारका
 श्मयाह्येतेषां दारंगत्वात्॥ शुभास्तत्राष्टहोतारोद्वारणालास्तथाष्टवै॥ अष्टौ
 कुजापकाकायार्थ्याः ब्राह्मणावेदपारणाः॥ सर्वलक्षणसंपूर्णमंत्रवंताजिते
 द्रियाः॥ कुलशीलसमायुक्ताः स्थापकः स्याद्विजोत्तमः॥ स्थापकोयुरुः॥ प्रति
 त्वर्गकायशान्॥ यज्ञोपकरणानिचाव्यजनेचासनंशुभ्रंताम्रपात्रैसुविस्त

तु

 रंम
 ॥६॥

रे॥ प्रतिगर्ता मेकैकः कस्यश इति हेमादिः॥ बहुवचनात्मनिः गर्ता यदा च प्रतिकुं
 उत्रयस्त्रय इति तु संस्यक्॥ ततस्त्वेकवर्णोऽस्युर्वलः॥ यः प्रतिदेवतं॥ आचा
 यः प्रक्षिपेद्गुमोऽपनुमन्त्रविचक्षणः॥ अरतिं लिमात्रोपैयः स्यात्तद्दीरवृत्तविनि
 मितः॥ यजमानः प्रमाणो वा संस्थाप्यो नृत्तिमिष्टता॥ सवाशास्त्रष्टश्वखोलयुः
 तः कार्यः॥ चषासश्चूडापिण्तस्य त्रिमाणमध्यगवयूपो विषेशो न वि
 ष्य॥ कट्वाथश्चपात्रो शवेकं कतमयः शूनः॥ शूडस्य नृपोतिर्दिष्टः सारदा
 रुनयोथवेति॥ त्रैवर्णिकाणां कट्वादिनियमगवश्शूडस्यानियम इत्यर्थः
 ॥ तन्निषननस्यानं नारदीये तडा गोहरतश्चैव यूपस्थानं प्रकृतिरिति मिति

पूर्वकुंडोप्राच्योपदमात्रांतरितेदेश इति कुपनायणः जलाशयमंडपांतराच इति
 केचिन् ॥ इष्टानेषु निपातस्य न्यसेष्टपंचयथोदितमिति परे ॥ एतस्य ह्यत्रयमूल
 विमर्शकार्यं हि मातृकारिणां कार्यः पंचविंशतिमतिर्न कुंडलान्तिचहेमा
 न्तिकेसरकटकानिच ॥ तथा गुल्मीपवित्राणि वासांसि विविधानिच ॥ दक्षये
 च समं सर्वान् ॥ आचार्ये द्विगुणं पुनर्दद्याच्छयनसंयुक्तमात्मनश्चापियसि
 यं ॥ सोवर्णेन कर्ममकरोत्सजतो मत्स्यदुंदुनो ॥ ताम्रकुलीरमंडुको आयमः शि
 शुमारकः ॥ दुंदुनी चार्जुनः निविषसर्पः कुलीरः कर्कटः कर्मपेटः साम
 वेद्यां वरुणमंडलः आसाद्याः एवमासाद्यतां सर्वान् ॥ आदावेतु विषे शेषतः

रात
 ॥ ७ ॥

॥ शुक्लमास्यां वरधरः शुक्लगंधानुलेपनः ॥ सर्वौषध्युदकस्नानस्नापितो
 वेदपुंगवैः ॥ यजमानः सफलीकः पुत्रपोत्रसमन्वितः ॥ पश्चिमद्वारमा
 श्रित्य प्रविषेद्यातेंगमंडपं ॥ ततो मंगलशब्देन नेरीणानि स्वनेन च ॥ रज
 सामंडलं कुर्यात्संचवणेन तत्त्ववित ॥ षोडशारततश्चक्रं पन्नगर्भं चतुर्मु
 खं ॥ चतुरस्रं च परितो वृतमध्ये शुशोभनं ॥ वैद्यं चोपरित कुर्यात्तत्र
 हां लोकपतिस्तथा ॥ विन्यसेन्मंत्रतः सर्वान् प्रतिदिक्षु विचक्षराः ॥ रु
 पादिनूथापयेन्मध्ये वारुणं मंत्रमाश्रितं ॥ व्रंक्षारं च शिवं विष्णुं तत्रैव
 स्थापयेद्बुधः ॥ विनायकं च नित्यस्य कमलानं विकातथा ॥ शं सत्यं सर्व

न. ३.

॥८॥

लोकांतो नूतनामं न्यसेत सैतः ॥ पुष्पतप्तफलैर्मैत्र्युक्तं एवं हत्वा धिवास
येत् ॥ कुंभो श्वरत्नागर्भास्तान्वासो निरचिवेष्टु चैर्गंधपुष्पैरसंहृत्य द्वारपा
ला समेततः ॥ पठध्वमिति नान् ॥ ब्रूयादाचार्यस्त्वमिदं ज्ञायन् ॥ बद्धवैश्व
तः स्थाप्योदक्षिणेन यजुर्विदो ॥ सामगोपशिवमेस्थाप्यानुत्तरेण लथर्वणो
उदङ्मुखोदक्षिणतो यजमान उ ॥ या निशेत् ॥ यजध्वमिति तां सर्वान् हो
तृकान्पुनरेव तु ॥ उत्सृष्टमंत्रं ज्ञाप्येति पठध्वमिति जापकान् ॥ एवमा
दिश्यतान् सर्वान् पर्युक्त्याग्निमंत्रवित् ॥ जुहुयाद्धारणैर्मंत्रैराज्यं च समि
धस्तथा ॥ कालिनिश्चैव होतृवा वारुणैरेव सर्वशः ॥ ग्रहेभ्यो विधिबहुत्वा

५२ स

राम
॥८॥

तथेडाये श्वशयव ॥ मरुद्भोलो कपाले स्मो विधिवद्विष्कर्म ॥ रात्रिस्तुतं चरो इं
चपावमानं सुमंगलं ॥ जये र्ह्यो रूपं सुतं पूर्ववद्वा एथक् ॥ शातं रौडं च तो
सोम्यं च कोशमांडं जातवेदसं सोरसं जये र्ह्यो नयजुर्विदः ॥ वैशजं यो
रुषं सुतं सोपणं रुडं संहितं ॥ शेषं यं च ति धनं नै गायत्रं जेष्टसामच ॥ वा
मदेवृहत्सोम्यं रौरवं सरथं नरं ॥ गवोन्नतं विकर्णं च र्ह्यो घ्नं च यथाक्रमं
॥ गायति सामगाराजतपश्चिमद्वारमाश्रितः ॥ अथर्वणाश्चोत्तरतस्तथा
शांतिकपौष्टिकं ॥ प्रागादिजयातिविशेषतः ॥ प्रयोगे दर्शयिष्यामः ॥ ज
ये र्ह्यो मनसा देवमाश्रिता वरुणं तदा ॥ पूर्वकरनितो रात्राविव

५
 १
 हत्वाधिवासने॥ गजाश्वरथ्यवल्मीकसंगमाद्दुर्गोकुलान्॥ मृदमानोयकुंने
 पुप्रक्षिपेच्चतुर्गता॥ शेषं चैव सिद्धार्थान्गंधात्तुगुणमेव च॥ सुपते
 तस्य कर्तव्यं च नंगसमन्विते॥ मंगः पुत्रवाः॥ सतकर्तुर्महामन्त्रैरेव हत्वा
 विधानतः॥ सुपते च सूर्योदयाप्राकार्या॥ सदिनं हृत्यमाह॥ एवं हृत्याम
 तिवाह्यवीधिदृष्टेन कर्मणा॥ ततः प्रजाते विमले संजाते यगवांशतं॥ ब्रा
 ह्मणेभ्यः प्रदातव्यमष्टषष्ठ्यथवापुनः॥ पंचाशद्रूपद्विंशत्येव विं
 शतिवापुनरिति॥ ततः सोमसुरैः प्रोक्ते शुद्धेन ग्रेषु शोभने॥ वेदशास्त्रैः
 संगंधैर्वैवाधैश्च विविधैः शुभैः॥ कनकालंबूतैर्हत्वा जने गामवतार

संम
 ॥१॥

येत॥ सांवसरादेवज्ञाः सामागायदेवासात्रास्तरणायविशंपते॥ साम
 गः प्रकृतएकमेपीत्याथात॥ जलाशयंचत्रिवृतासूत्रेणपरिवेष्टयेत॥ पा
 त्रीमादायसौवर्णीपंचरत्नसमन्वितांततोनिक्षिप्यमकरंमत्सादिस्तांश्च
 सर्वगतः॥ इतोचतुर्निर्विप्रैस्तुवेदवेदांगपारंगैः॥ महानदीजलोयेतांदध्य
 क्षतविनूषितैः॥ उत्तरानिमुमुखीसुक्ष्मेजलमध्येतुकारयेत्॥ आथर्वणो
 X शंभोदेवीवित्तस्मासृची गीतं प्रत्रविरोषो न विधेयं॥ समान्यं सर्वतूतं यो
 मया दत्तमीदं जले॥ रमंतु सर्वतूतानि स्नानपात्रं तावगाहनेः॥ एवं
 जलं जले हि स्वागत्तु नमः॥ पूजयेज्जलमातरः तोषाकर्मकराः स
 ॐ ल्यश्च न साम्नातु पुनर्मामित्युचेति वा॥ आपो हि श्रेतिमंत्रेण हि स्वागत्य चमं
 उप॥ आथर्वणं ५३

१० वेदुदात्तानिव पूजयेदिति पूजयित्वा सदस्योश्च बली दद्यात्समेततः सदा स्यात्
 सत्विजः ॥ समं ततो मंडपस्य पुनर्दिनानि होतव्यं चत्वारिमुनिसत्तमाः ॥
 होमस्तु पूर्वोक्त एव प्रसहमावर्तनीयः ॥ चतुर्थी कर्मकत्तव्यं देयात्त्रापि
 शक्तितः दक्षिणाराजशार्दूलं वरुणो संस्मरेत्ततः ॥ कृत्वा तु यज्ञपात्राणि
 यज्ञोपकरणानि च ॥ सत्विभ्यस्तु समं दत्त्वा मंडपं विभजेत्पुनः ॥ नो जपे
 न्यथा शस्त्रिपंचाशद्विंशतिर्हमापात्री च शय्या च स्थापका यानि
 वेदयेत् ॥ ततः सहस्रं विप्राणां प्रथमं वा पृशतं तथा ॥ एवमेव पुराणो
 पुतरागे विधिमुच्यते ॥ कूपवापिषु सर्वा सुतथा पुष्करीणीषु च ॥ एष य

राम
 ॥ १० ॥

वविधिदृष्टः प्रतिष्ठासुतथैव च ॥ सर्वासुवर्तुलचतुरस्रादिषु ॥ मंत्रतस्तु
 विषेशेषः स्थाप्रासादोधान्नमिषू ॥ प्रसादेवास्तु पुरुषः उद्यानेवनस्पति
 देवता ॥ तन्मंत्रतो विषेशेष इत्यर्थः ॥ एवं त्वेशक्तावर्द्धनविधिदृष्टस्वयं नृवा
 ॥ अर्द्धमृत्तिकाचविंशतेः ॥ तत्र होतृजायकलोद्धारपालानां चतुष्टयं चतुष्ट
 यंगुरुश्चेति त्रयोदशेत्यर्थः होमादिदहिणानामप्यर्द्धमिति ॥ केचित् ॥ स्व
 ल्पेषेष्वाग्निवत्कार्यवित्तशक्त्या हतनृनिः ॥ प्रावृट्कोसंस्थिततोयः अग्नि
 होमसमंस्मृतं ॥ अश्वमेधसमं प्राहुर्वसंतसमये स्थितं ॥ ग्रीष्मेऽपि यत्स्थि
 तांतोयं राजसूर्यादिशि स्थितं एतान्महाराजविशेषधर्मान्करोति यो
 ॐ ५२ शरत्काले स्थितं यत्स्यात्तदुत्तमं फलदायकं वाजपेयातिरात्राभ्यां हेमं
 तश्चोत्तरे स्थितं ॥ ५२

न०३०

॥११॥

प्रयोग

धा
थानपशुद्वकुक्षिः स्यात्तिरुद्रायमाशुयुतः कस्माननेकाद्वि विमोदतेच॥
अनेकलोकात् समस्तपादीनमुक्तापराईदयसंगतानिः सहैवविष्णोः परमे
पदेयप्रदातितद्योगवलेननूयः॥ इतिजलाशयोस्तर्गविधिः॥ अथजलाश
योस्तर्गप्रयोगः॥ अधिवासनेदिनपूर्वदिनेकृतहविष्यंनोजनेनधिवास
तदिनेपूर्वद्वेकालादिसंकीर्त्यसकलपापहोर्पूर्वकस्तडासयगमनानंतरबहु
कल्पकालावधिकद्युलोकनोगपूर्वकपरार्द्धकालावस्थितमहस्तपः॥ प्रनृ
तिलोकांनानिगुनासहितलोकगमनोत्तरेवैष्णवयरमयदूपाग्निको
मः॥ श्वोमुक्तेनशयोस्तर्गकरिष्येतिसेकल्पः॥ गणेशपूजास्वस्तिवाच

दि

४ देश

रांम

॥११॥

ज

२८

नमधु

नि

नमात्स्यपुनवसोद्वारापुजारधिश्चाद्वगुर्वर्तिग्वरणातिसामान्यप्रयोगो
क्तस्याकुर्यात्॥ तत्रैतिजः स्वतुर्विंशतिः प्रष्टोहोतारः॥ प्रष्टोजापकाः॥ प्र
ष्टोद्वारपालाः इति चत्वारश्चत्वारंवापकेगुंश्चेति तत्रयोदशवा॥ अथशक्ता रु
वेकोगुं सुरेववा॥ ततस्तान्मध्यकं कटकुंडलमालावस्त्रादिना चयेत्॥
द्विगुणमुत्पकरकुंडलादिगुरवे देयं॥ ततो मंडपप्रवेशयास्तु पूजामंड
पपूजां स्थापनोत्तरंगुरुवेदित्तिष्ठितावारुणमंडलमध्यस्थे यत्र ग्रहान्
जयेत्॥ तत्र करिकायां वृत्ते मंडले सूर्यः॥ आग्नेय पत्रे चतुस्रं सोमं॥ दक्षि
णे पत्रे त्र्यस्रं नैऋतं॥ इक्ष्वाकु पत्रे वारुणकारे बुधः॥ उत्तरे दीर्घचतुरस्रे गु

च. उ.

॥१२॥

वाक्यमालं
ग्रहस्थापन

वृत्त

सं॥ पूर्वपंचकोणेषु क्रं पश्चिमे धनुषि शनिं। तैः सत्प्रेषणाकारेण हं वायवे
ध्याजाकारेकेतुमिति तत्तन्मंत्रैरधिदेवताप्रत्यधिदेवतावीनायकादीन्यं च
वाहयेत्॥ तन्मंत्रास्तु सामान्यप्रयोगे तु सदेहाः ततो मंडलपूर्वादिक्लृप्तशेषु
दंडादिना हयेत्॥ तथा हि॥ त्रातारमिंडरस्यो हि सर्वा मरसिद्धसंघैरनिष्टतो
वृत्रधरामरेश संवीज्यमानो मरसांगणेन रक्षाध्वरं नो नैवन्नमस्ते॥ ३५
देहागच्छे हतिष्टेत्तावात्सागस्कंद समासहवज्रहस्ते महाबले॥ प्रावाहया
नियजेस्मिन्॥ पूजेयं प्रतिगृह्यता मिति ह्येत॥ एवमाग्नेयकलशे॥ अ
ग्निं दूतं॥ एषो हि सर्वा मरहव्यवाहमुनी प्रवीरैरनीतो तिजुष्टं तजोवता

मावा

ह्य

रंम
॥१२॥

लोकगणेन सार्द्धं यहाण पूजो न । गवन्न मसेऽप्यग्नेरुहागच्छेह तिष्ठेति ॥ अ
 ग्निमावाद्य शक्तिरुस्तज्वलद्रूपं छागरुहं विनृजं ॥ १ ॥ आवा ममिति पूजये ॥ ०१
 त् ॥ आम्ना कुनेयमायसोमं यद्यो हि वैवस्वतधर्मराज ॥ सर्वा मरेरर्चितध
 र्ममूर्तेः ॥ शुनाशुनादने सुनामधीशशिवाय नः पाहि मखेन मसेऽनुमयमे
 हागच्छेह तिष्ठेत्सावाद्यमहामहिषमारुहं दंडं हस्तं महाबलं ॥ २ ॥ आवा ममिति ॥ ०१
 पूजयेत् ॥ नैमायकुनेमोपुणः परापरायद्यो हिरतो गण नयकस्त्वेविशा
 लवेत्ता लपिशाचसंघेः ॥ ममाध्वरं पाहि शुनाधिनाथ ॥ लोके श्वरत्वं न
 गवन्न मसेऽपि नृतेरहागच्छेह तिष्ठेति ॥ आवाद्युतीक्ष्णदंतं द्रुशवा

रुद्रं खड्गहस्तं महाबलं ॥ आवातामिति पूजयेत् ॥ पश्चिमकक्षशेतत्वा यामि ।
 एषे हि पादौ गणवारिधि शरणेन यज्जन्त्यसहासरोन्निः ॥ विद्याधरैश्चामरजी
 यमाणपाहिलमस्मात् नगगवन्तमस्ते ॥ वरुणो हागच्छे हतिष्ठे त्यावाद्यमरैक
 सं महाबाहुं देवदेमुमापतिं ॥ आवातामिति पूजयेत् ॥ वायव्यकक्षशेतववाय
 व्रतस्यते एषे हि यज्ञे मम रक्षणाय मृगादिरुहः सहसि द्वे संघेः प्राणीधियः
 कायकवेः सहाय एहाण पूजां नगवन्तमस्ते ॥ वायो हगच्छे हतिष्ठे त्यावाद्य
 मृगसंघं समासुं ध्वजहस्तं महाबलं ॥ आवातामिति पूजयेत् ॥ उत्तरकुंभे
 आप्यायस्व एषे हि यज्ञेश्वर यज्ञरक्षां विधस्तनक्षत्रगणे नृसाहं सर्वोष

राम
 ॥१३३॥

ह्ये

धीनीः पितृभिः सहैव गृहाण पुजान्नगवन्ममस्ते ॥ सोमेहागच्छेहतिष्ठेत्यावाद्य
दर्शिवरुथमासुंगराहस्तं महावलेन प्रावातामिति पूजयेत् ॥ ऐश्वर्यं कुंनेतमी
शानं एहि विश्वेश्वर मस्त्रिषु लकया लखङ्गां गणो न साङ्गलोकेश नूतं स्वरासि
दयज्ञं शिष्यैः गृहाण पुजान्नगवन्ममस्ते ॥ इशानेहागच्छेहतिष्ठेत्यावाद्यष्टषस्वदेमा स
सुहृन्ममहस्तं त्रिलोचनं ॥ प्रावातामिति पूजयेत् ॥ तिस्रितीवसुगयोर्मध्य
कुंनेऽप्यंगैः रस्त्रिण्येहियातालधरमरेडनागांगनाकिनरगीचमाया
नरक्षोरगेडमस्तोकसंधैरनंतरहाधरमस्मदीये ॥ अनंतं हागच्छेहतिष्ठेत्या
वाद्येति शिष्यजगदाधारं शेषं सुरगणैर्वितं ॥ प्रावातामिति पूजयेत् ॥ इड

शान्तमध्यकुंभे ब्रह्मजज्ञाने मध्ये हि सर्वाधिपते सुरेन्द्रो को न सार्द्धे न पितृदेव
 ताभिः ॥ सर्वस्य धाता स्य ॥ इति तत्र प्रजावोरक्षाधरतः सततं नमस्ते ॥ ब्रह्म
 निहागच्छेदतिष्ठेत्सा वायुश्चेत्तहससता रुद्रपत्रयो निजगद्गुणैः ॥ प्रावा ॥
 सतामिति पूजयेत् ॥ अनेतरं ब्रह्मणाः कृतशान्तावयहे प्रधुड्डे देश
 योरावाहमंगतमीमडुलमध्ये पंचरत्नसोवर्णकूममकरागजतमस्यं
 दुन्दुनताम्रकुलीरमंदुकुक्षोहरिः ॥ सुनो सुता सुवर्णपत्री मिममेव रु
 रीतिमंत्रेण स्थापयित्वा ब्रह्मणा शिवविष्णुगणपतिं श्रियं ॥ पं वि
 विंकां भूतनामं च तत्र नमस्ते रावा स पूजयेत् ॥ अत्रैश प्रजासमवेष्टा

राम
 ॥१५॥

य्य

शक्तिकामं च ॥ इन्द्रस्तुरपतिः श्रेष्ठो वज्रहस्तो महाबलः ॥ शक्तिहस्तो महावीर्यस्त
 स्मै नित्यं नमो नमः ॥ सर्वतेजो धियो देवो रक्तवर्णो महाबलः ॥ शक्तिहस्तो महा
 विद्यावेश्वरं नमोस्तुते ॥ इन्द्रस्तु रश्मिवर्णो धर्माध्यक्षो महाबलः ॥ प्रेताधि
 पतये तु त्वं यमराजं यते नमः ॥ सर्वरूपो धियो देवो नित्यं नित्यं नित्यं
 त्विग्रहः ॥ महारवधरो देवस्तस्मै नित्यं नमो नमः ॥ नागपाशधरो नि
 त्यं मकरस्थो दिवाकरः ॥ निमग्नं शुक्लवर्णं श्वनमोस्तु वरुणायते ॥ स
 र्वप्राणा धियो नित्यं सर्वजंतु पुत्रो मंछितः ॥ ध्वजहस्तो मेघवर्णस्तस्मै नि
 त्यं नमो नमः ॥ सर्वतत्त्वत्रयं ध्येयः सोमो राजा व्यवस्थितः ॥ शुक्लवर्णो

सा

गदाहस्तेस्तेनित्यं नमो नमः ॥ सर्वदेवाधिपोदेवदशानं शुक्लविग्रहः ॥
 शूलपाणिर्विशारदो रुद्राधिपतये नमः ॥ पद्मपाणिपतिदेवायो नमो नमः ॥
 विग्रहः ॥ पातालवसतिर्नित्यं नमो नमः ॥ पलाशकुसुमाका
 शे ब्रह्मा सर्वा धकः ॥ सर्वलोकपतिश्रेष्ठस्तेनित्यं नमो नमः ॥
 ततः स्यादित्युक्तं तत्राग्रे तपश्चो गदेवता सोस्तत्र मंत्रांते सुयार्षे
 पुत्रोदना बलिर्नमः इत्यादिप्रयोगतो वलिर्नमः दद्यात् ॥ तत्र सोमाम
 घृतप पंचोमा च य मसुगन्धं बुधा यद्भीरोदनं वृहस्पतये दध्वा द
 ५१ प्रत्यधिदेवता दनं ॥ प्रधिदेवता विनायकादि पंचभ्यः ॥ ययस बलिः इन्द्रादिनां
 ५१ शुक्राय च नमः ॥ शनये कृष्णाय ॥ राहो मी सोदनं ॥ केतवे वित्रोदनं ॥

 राम
 ॥१५॥

दशनां माषोदत्तवलिः ॥ तत आचार्यः पूर्वकुंडात् पूर्वतः ॥ पदत्रयं स्थले तस्य
 लाह गिडाते तान्मांशपत्रमज्जतीर्थे दकेन स्थापयित्वा गोरसर्पप्रगोरोचना
 गुग्गुलुदूर्वा निंबपत्रगर्नापोरलिकांपदाबध्नांदाद्यायणा इति मंत्रेण बध्ना
 युवा सुवासा इति वस्त्रेण वेष्ट्य युवतृतीयां शेना बटं खनि त्रैलोक्यतत्राक्ष
 तारिकं प्रक्षिप्य तत्र ध्रुवो सिद्धिं मंत्रेण युयुनि खनेत् ॥ ततः प्रतिस
 मिपेक्षान्या कलशस्थापनं कृत्वा सन्न सर्वे समुद्रा इति तीर्था नित्य
 स्पृश्या र्ग पूजयेद्युः ॥ तत आचार्यः मन्त्रिजं च स्वस्ते कुंडे सगृह्योक्तमा
 गेण गतिं प्राप्य नानंतरं नाविकर्म कुर्युः ॥ तत्र प्रतिकुंडमाचार्यो कुंडप्र

म. ३.
॥१६॥

१६

त्र

भूति कुंड तोयजमान उपविश्य जलमादायास्मिन्नवर्त्मणा देहविसूर्यसोम
नौमेन वधगुरुः शुक्रशनि राहकेतुगृहेभ्यश्च श्वरोमास्वेंदः विदुः ब्रह्म
इ. यम. कालविगुप्ताधिदेवताभ्यो गणपतुमिर्विस्तुर्देवता एतस्यः प्र
जापतिः ब्रह्मप्रसिद्धिदेवताभ्यो विनायक दुर्गा वाद्यावागाश्विपंचलोक
पालेभ्यश्च इन्द्राग्नि यमः त्रिभुवः वायुः सौमेशानंत ब्रह्मरिक्पाल
भ्यो ब्रह्मशिवः विस्तुर्गणपति श्री. भूविकान्तयाम विश्वकर्मा वरु
णाग्निवायुसूर्यप्रजापतिस्विष्टवृद्धाष्टवेति गेगदेवताभ्यो तममेति त्वजे
त ॥ जापके द्वारपाशे श्वशंति जपादौ क्रियमाणे होमः कार्यं त्रद्वारपाल जप्य
ॐ

शंम
॥१६॥
ॐ

मंत्राउच्यंते श्रीसूक्तं हिरण्यवराहं हिरण्यं मित्यादियं च दशर्चं पावमानं स्वादि
 ष्टयेत्यादि सोमसूक्तं लं सोमप्रविकित इत्यादि गविष्टा विसंतं त्रयोविंशत्युक्तं ॥ सु
 मंगलं कनिष्ठददित्यादि ॥ शान्तिकाध्यायः शन्नइडा मित्यादिकः ॥ इडसूक्तं
 योजातएवेत्यादिकं ॥ रत्नोद्धरणप्रपाज इत्यादि दहिरौ द्वारया लोतुर
 य इत्युत्तरसूक्तं कंश्लोकाध्यायं शुक्रिमुचं मंडलाध्यायमेव च ॥ रडानु म
 स्त इत्यादि मंत्रानश्लोकाध्यायं देवसवितः प्रसुवयज इत्यादिकं शुक्रि
 यमुचं प्रपद्य इत्यादिकं ॥ मंडलाध्यायमादित्यो वायुः प्रसुमंडलमिति ॥
 ततो न्तिरिये प्रसिद्धं चामदेवुं हत्सामसेष्टसामसं यंतं ॥ तथा पुरुषसूक्तं

चरु सुक्तमतः परं ॥ आज्यदोहानि सामानि शान्तिकाध्यायमेव च ॥ भारुं
 डाजिवसामानि पश्विमेद्वारयाश्च को वामदेव्यं कथानश्चित्रमित्यस्मा
 मृचि जीतं हस्मान्मर्त्तमिद्विहवाग्रहस्यं जेष्टसाममृद्धानं दिव इत्य
 स्मा ॥ रथंतरमनित्वाशुरनोत्तम इत्यस्मा पुरुषसुक्तं सहस्रं शीर्षे साँका सुदि
 रुद्रसुक्तमावोराजानमिति चण्डियं ॥ आज्यदोहानि देवतानित्यादि
 शान्तिकाध्यायः ॥ प्रबोध्यग्नि इत्यादि ॥ भारुं सामानि शान्तिकाध्याय
 क्षमितानि ॥ अथर्वांगिरसंती ॥ न रुद्रं वैवपराजितं देवि च मधुसुक्तं
 चरो वसं शान्तिकाध्यायं ॥ अथर्वाणो हारया लोपठेतामुत्तराद्रितो ॥

रां म
 ॥ १७ ॥

५
 अथर्वसंस्कृतदोगायद्वयह दामेत्पादिचंगिरसमंगिरसोजन्मा
 नित्पादिनीलसुइयासुइयत्पाचित्पादिअपरशजितादिचिपरिवर्त्मनी
 त्यादिमधुसुक्तंमधुवातामलायतेइत्यादि॥शेवसंअनयंघावाएषि
 वित्पादि॥शान्तिकाध्यायसुत्रइडाग्निमवतामवीधिरित्पादि॥जापको
 तुगात्रिसंस्तं चरोइंचपावमानंतुमंगलं॥पौरुषंतुप्रेषयनातपे
 तांबद्वचोप्यक॥रात्रिसुक्तंरात्रिर्वरुदापतीम्यष्टचंरोइमिमासुइ
 यतवसेकदिनइत्यादिशाब्ररोइंचसोम्यचकोष्मांउजातवेदसंसो
 रंचेतिजपेतांदोदहिरोनयतुविदौ॥शाक्रमिइवांविश्वतस्परित्पा

दिष्ट

मिद्ध

दिमनुवाकं ॥ शैरोऽमिमारुद्राय स्थिरध्वत्वेन गिर इत्यादिषु ॥ इदं च सोमं
 सोमेनेनुमित्यादुचं विश्वाकोष्मादयदेवा देवहेतुनामित्यादिनुवाक
 चतुष्टयं जातवेदसं ॥ यस्मादकारिणोत्पादिमनुवाकं सोमं सृ
 यो देवा मुष संशेचमानेत्पादिकं षट्च ॥ वैशजं योरुषं सूक्तं सोमं
 एतद् रुद्रसंहितां शैशवं पृथुतिधनं गायत्रं जेष्टसामं च वामदेव्यं वृ
 हत्सोमं शैशवं सरथं तरं ॥ गवां व्रजं विकर्णं चरुतो ध्रुवं च यशस्तथा
 गाययुः सामगायजन् यश्चिमद्वारमाश्रिता ॥ वैशजं यिवा सोमं
 मरुतुत्वेत्यादि ॥ शैशवं मुद्गाते जातमेधस इत्यंगीतं पंचनिधं
 पौरुषं सहस्रशीर्षं त्यादि ॥ सोमं मुद्गेऽभ्यमित्यत्र त्रीणि सामानि ॥ रुद्रसंहिता ॥
 आवीराजाने प्रित्यादि ॥ १११

रामं
 स्यां ॥ १८ ॥

१८
 १९
 को प्रसिद्धावर्षणा नां वरुणं सूक्तं । श्वस्वशाखायं तत्र न ज्वेदनां
 मे पुवसुरा इति यानां वरुणो गायत्री अं त्याज गतिं वरुण प्रीत
 येन पे विनियोगः ॥ मिषु वरुणो मृगं विरिषः ॥ यजुर्वेदिनां इमं मे वरुणो
 तिदुयोः शुनः शेपो वरुणो गायत्री अं त्याज गती वरुणं विष्टनो वरु
 वरुणं प्रीतयेन पे विनियोगः ॥ सामगानां इमं मे पृथुलो वरुणो
 गायत्री वरुणः अथर्वणा नां उदुत्तमं ब्रह्मा वरुणं स्त्रिष्टुप ॥ वरुण
 प्री ॥ प्राच्या दिक् उं पुत्रं ज्वेदि प्र न्नतयो होतारः । प्रधान होमाची
 न कर्म स्वस्वगृह्यानुसारि ब्रह्मा प्रधान होमं कुर्युः तत्र न ज्वेदिताव

राम
 ॥ १९ ॥

त॥ याज्यनागानंतरं वारुणोर्मंत्रे रह्योत्तरमाह्वाहुतीस्मावतीरेवौदु
 बरस्मिदाहुतीश्च जुहुयात् ॥ मंत्रस्तुतत्वायानि व्रतसंज्ञां तदं न तं तं
 दिवा श्रुतः शोषेद्यः दूनेऽप्यवतेहेषोऽनुदुत्तमं वरुणात्तैः अथैव वरुणा
 स्पसत्तनोऽप्यनेवमो नवोति इममेव वरुणा य इतिः अत्राद्यानी चतुरंगी च
 तुर्यं शवारमत्याना त्रयोदशवारमावृत्त्याष्टोत्तरशतसंख्या संपन्निपिति
 सांप्रदायिकाग्रहप्रधिदेवता प्रत्यप्रधिदेवता विनायकपंचके
 इणिवमरुदिशदिब्रं स्मांतदशलोकपालविश्वकर्म्मः प्रत्येकमष्टोत्तर
 शतसंख्याष्टोत्तरशताष्टान्यतमसंख्या याजुहुयात् ॥ गृहेभ्यो धिदेव

श्री

दीनां त्वनसंख्यया हेतुप्रज्ञां संप्रदायः तत्र ग्रहेभ्यः तत्समिधो न्येषां पा
 नाशः ॥ आहुतं च स देवः ॥ इत्युक्तं एतन्मंत्रास्तु सामान्ये प्रयोगोक्ता क्रमे
 ण ॥ इन्द्रशिवमस्तु तं तु त्रातारमिदं स्त्रिष्टुप् ॥ कदुदायधोरः शिवो गायत्री
 मस्तु तोयश्याहुगणो मस्तु तो गायत्रिति मंस्तुतः ॥ त्रैलोक्ये चित्रवत्स शिवविष्णु
 गणपतिश्रीः ॥ अंबिका भूतग्रामणामपितृन्मन्त्रे होममाहुः ॥ तत्र शिष्यो
 मंत्रं गंधद्वारं अंबिकायाः ॥ अंबे प्रवातिकं त्वं विके इति याहुषः ॥
 तत्र ग्रामस्य तु नाम मंत्र एव ततः स्विष्टकृदादुत्तरं गाहुतयः ॥ अयं च ष
 वोऽपि वदुर्गं श्रीहादिहोमादिन चतुष्टयं प्रत्यहं कृत्वा मावर्तनी

राम
 ॥२॥

यः स्विष्टकृदाघ्नतृगंगहोमस्तु चतुर्थदिन एव सर्वोपिवरुणो ग्रहादिहो
 मो दिन चतुष्टयं प्रत्यहमावर्तनीयम् ॥ स्विष्टकृदाघ्नतृगंगहोमस्तु चतुर्थ
 दिन एव कार्य इति केचित् ॥ एण्डुतीस्तु चतुर्थदिन एव सप्तवेतदि
 न एव वायजुः सामाथर्वविदामप्ययमेव होमक्रमः ॥ मंत्रास्तु तेषामपि
 सामान्यप्रयोग एवोक्ताः ॥ सर्वरामंत्रास्तु यजुर्वेदितांतावत् ॥ इमं मेतस्य
 शुनः शेषोऽयं त्रीवरुणः वरुणः प्रीतयेऽप्यज्यहोमेऽदुंबरसमिद्धोमेव वि
 नियोगः ॥ एवमत्राण्यपि तिसृषु पतिः पत्तिरग्निः शुनः स्त्रिष्टुव वरु
 णः ॥ ११ ॥ त्वं नः सत्वेन ॥ त्वं योर्वीमदेव स्त्रिष्टुव ॥ १२ ॥ अग्निवदु रोग

देवतेऽप्याश्वासेमितिः प्रजापतिः पत्तिरखिः ॥ ५ ॥ ये षोते तुमिति मुनः
 शेषस्त्रिष्टुप् वरुणः ॥ ६ ॥ अदित्यास्तु वरुणः स्त्रिष्टुप् वरुणः ॥
 ॥ वनेषु विविदिष्टा जिनस्त्रिष्टुप् वरुणः ॥ ७ ॥ उदत्तमं श्रुतः शेषस्त्रि
 षुष्टु वरुणः ॥ वरुणस्यान्तं न रं ममित पत्तो जगति वरुणः ॥ ८ ॥
 ॥ दश ॥ निषसादंति प्रजापति गायत्रि वरुणः घृतवती भारद्वा
 जो जगति वरुणः ॥ ९ ॥ दशमंत्राणां तव वारुणः ॥ १० ॥
 तसंख्या संपत्तिः ॥ ११ ॥ दशमंत्रास्तु सामा वरुणः ॥ १२ ॥
 योग एवोक्ता ॥ ततो व्योहृति होमं तानि पूर्वोक्तानि कृत्वा वारुणं हो

गं म
 ॥ २१ ॥

मं कुर्यात् ॥ १ ॥ मं मे पुष्पलोगयत्री वरुणाः वरुणा प्रीतये ॥ अहो मे उ
 दं वरसमिधो मे व वि नि योगः ॥ एवमुत्तरचोष्टे शत्यागो ॥ उदुत्तम
 गोतमस्त्रिष्टुप वरुणाः ॥ दृतवति नरद्वाजो जगति वरुणाः ॥ एतेषां
 त्रयाणां मंत्राणां षड्विंशद्वारमावृत्त्याष्टोत्तरशत संख्या संपत्तिः ॥
 गृहादिहोममंत्राः स्तुसामान्य प्रयोग एवोक्ताः ॥ तत उत्तरतंत्रं
 बहिर्होमांतं ॥ अथर्वणोपि समंत्रकदात्र अहं ए प्र नृत्य न्यात्वा
 तहोमांतं ब्रूत्वा वारुणां होमं कुर्यात् ॥ २ ॥ अं तुं तं राज्ञि त्वय वा
 नुं पुं वदुगा ॥ अं मो धा मो राजनी ॥ अथर्वी पंक्ति वरुणाः

उदुत्तममित्यथर्वी त्रिष्टुप वरुणाः २ प्राश्मोपथर्वी पंक्ति वरुणाः ४

५३२ सा मान्यप्रयोग एवोक्ताः। ततः पुनरन्यानीन हो माघ नरतं त्रंकुर्यात् ॥२॥

एतेषां वतु शां मः निमेष सह विंशतिवार व्यावृत्त्या श्लोकर शत संख्या
सप्ततिः ॥ ग्रहादिहोमं चास्तु आचार्योपि स्वकुंडे स्वशास्त्रोक्तविधिः
ना एवमेवैतां नो देवता नो जुहुयात् ॥ एवमत्रा विधिना एवमे
वेतां मावा स न निवसाचार्यः ॥ कुडा स्वेपित कलशेषु गतस्था
माश्वस्थानस्थ विष्मीक मयं संगमाद्वा दशं गोकुल चत्वारं संव
धितिरष्टौ मृदोश्च द्वादशी द्वात्यं वषट्त्रयान् ॥ कंकमकर्पूरकस्तू
रीका सवर्ष पाच प्रतियेत ॥ तैश्चोदके र्यजमानं प्राञ्ज्यं सर्वोषधं
सुलिप्तं पुनः पविहितं तृत्विज उदङ्मुखः ॥ सूर्योदयात्प्रणवसिप

गंम
॥२२॥

विं

ध्ववैरभिषिंचेयुः स्नापयेयुः स्वमंत्रास्ततश्चाकौ रयाधापोरणा
श्वसुरास्त्वामभिषिंचित्वा घासमान्यप्रयोगउक्ताः ॥ ततो यजमानः
शुक्लवेषः प्राङ्मुखः उद्गुरुवे न्योगुर्वत्विन्यो यथाशक्तिदक्षिणां दद्या
त् ॥ मंडपाद्वहिरो शान्तदद्यादिति नृपतारायणाः मंडपमध्ये रावे
तिमदनः स्नादयः ॥ अत्र प्रयोगः कुशतिलजवजत्वात्पादया घेत्या
दिमुखजलाशयोसर्गो गन्तुं हतैतदधिवासनप्रप्रतिष्ठाधैरु
ददेवताः शतंग अष्टशष्टिवा पंचशं तं वा षड्दिशं तं वा पंचविं
शतिं वा युष्मत्संज्ञां दे ॥ जममेति दद्यात् ॥ हस्तास्तवारणा न

२३

२३

मन्त्रं हस्तं प्रथमं हस्तं तदधो ध्यायन् स्थापनीयाः ॥ ते च स्वस्तीत्युक्त्वा ।
 कामस्तुतिं मण्डयेत् सतः कर्माणि देवताः प्रियं तामिति यज्ञमातेनो
 केषु प्रीतानवन्ति त्विदं देयुः ॥ ततो यज्ञमानः सुखमेजनाशयजने
 कनकशृङ्गारिभूषितां गायथाशक्तिं संपूज्य श्रवतिः घेनुवति हि ३४
 भूतं सूर्यवसिति मनवेदशय्यव्यास्फुल्लो रोदसी विष्मवेते दाधय
 पृथिवीमनितो मयुषैरिति मंत्रेण वतारयेत् ॥ तं तितामनुमं
 त्रयेत् तत्र मंत्रः ॥ इदं सलिलं पवित्रं कुरुषु शुद्धाः पुताः प्रमृता संतु
 निसं मां तारयन्ति ॥ सर्वतीर्थानि वै कलौ कालौ कंठरुते तीर्यान्त इति ॥

 राम
 ॥२३॥

वापिकुयोसरेषुगोत्रिरूपैरिणामयेतिरूपनारायणीयादौ॥ततो
 यजमानो गुरुणास्वास्वस्त्युषेतस्यो जले गच्छेत्ते च मंत्रद्वयं यं पठेत्॥
 तच्च समुद्रादमिमं धूमं उदारदुपां शुक्ता सम्रतत्वमानेन॥युतस्य
 नाम गुह्यं यदेस्ति जिह्वा देवानाममृतस्य तानि॥येवामिहैव नो दिवा
 येवासुर्यस्य शिषु॥येवामप्सु सदस्वतंतं तेषुः सार्पेभ्यो नमः॥इति।
 ततो जले एवै शान्त्यामुत्तरान्निमुख्यागोः पुष्पं गृहीत्वा जले स्थित्वा
 यजमानो गुरुणा नितो यवकुशादिभिर्देवमनुष्यापितृतर्पणं स्व
 न्नं शो कुर्यात्॥अत्रान्याजमितर्पणश्लोकान्न केचित्पठंति ते तु नि

मूलं नाना निरिक्ता ॥ ततः पुष्कलमः एवेणात्मा मुत्तरं तत्र मंत्रः ॥ यपोऽयस्मा
 नोत्तरः ॥ मुदं च तु ॥ दृतेन जो घतेन नो घत पुनः पुनंतु ॥ विश्वं हरि
 प्रं ध्रुव हंति देवि रुदिदाम्यः शुचि गृह्णत वेति मिति ॥ सूय सो वेदं ग
 वति हि नृपाः अथोषा धं भगवंतं स्माम् ॥ यद्विदग्म मघ्नो विश्वदाति
 पिव शुद्ध मुदक मा चरंति तिता मुत्थापयेत् ॥ यदि हि कुप्यात् तदा ही ॥
 हृष्यती वसुपत्नी वसूनां वत्समी ॥ इति मतसा न्यागात् ॥ ततः गत
 दूत वस्त्र परिधानो यजमानः स्ना पूज्य सामगाय्यप्रतिपादयेत् ॥
 अजिपत्तिवा देवनात्र दहिणात्ततः कुंकुमाक्षेन त्रिवृता सूत्रे
 ॐ ३५ दु हामस्वि न्यापयोऽन्नं यं सावर्ज्यं तां महते सौ नगायः ॥ स तु मंजयेत् ॥ ३५ ॥

राम
 ॥ २४ ॥

राजलाशयंवेष्टयित्वा॥तत्समीपेउपविशेत्तुगुगुरुस्तुप्रागासादितकर्म
 मकरादियुताहेमप्रात्रिपंचरत्नयुतादध्यक्षतमहानदीजलनयुता
 मादायोदङ्मुखेऽथतुर्निर्जित्विम्भिःसहस्वयंप्राङ्मुखःस्थित्वागाधे
 जलेसोवर्णैकर्ममकरोप्रागाशेयन्नागयोःप्रसङ्गुखोरजतौत्स्य म
 पुंडुनोदक्षिणनैर्जत्यन्नागयोःउदङ्मुखोताम्रोकुलीरमंडूकोपश्चिम
 मवायव्ययोःप्राङ्मुखोऽर्धयसंशिशुमारंतुतरतोदक्षिणानिमुखे
 वादणैर्मन्त्रैःप्रतिपेतततःशंभोदेवीरित्यस्पांगीतेनाथवर्णसाम्ना
 पुनर्मीमेत्विंदियंपुनरायुःपुनर्नगःपुनर्द्विगमेतुसापुनर्ब्र

एतन्मैतु मे सरण्य गत सा मायोहि ॥ ऐतिह्येन चोदंश्चुखस्तां पात्रिं न्यु
 ब्रीकुर्यात् ॥ तत्र कुशजितलयवतिलानादाय देशकालसंकीर्तनांते पा
 पक्षयश्च सर्वकरुणायगमनानंतरबहुकल्पकालावधिकद्युल्लोकनो
 गतु नवपूर्वके परार्द्धद्युल्लोकनावधिन्महस्तपःप्रवृत्तिलोकजम
 नाहिततत्तल्लोकनोगोत्तेरकालसंयोगवत् प्राप्य वेत्सव परमप
 दप्राप्तिका मोहमिमंतडागादिजलाशयं वरुणादेवकौतोवंस्तान
 पावंगाहनाद्यर्थं सर्वभूतेभ्यस्तृजे इत्युक्ता जलाशये निरिह्य ज

॥ २५ ॥

तं नमो निहिषेत् ॥ ततो मंत्रद्वयं जपेत् ॥ सर्वभूतेभ्यः उच्छृणु मया तज्ज
 तमुज्जितं ॥ रमंतु सर्वभूतानि स्नानपानावगाहने ॥ सामात्यं सर्वभूतेभ्यः
 मया दत्तमिदं जपेत् ॥ रमंतु सर्वभूतानि स्नानपानावगाहने ॥ रित्ति
 तिमुरुचूतपत्रेष्वनंतं सामात्यं सर्वभूतेभ्यः मया दत्तं जपेत् ॥ रमंतु स
 र्वभूतानि स्नानपानावगाहने ॥ रित्ति तो गुरु मे ॥ इ प स्य प्रागादिष्टि त
 शदित्यः पूर्वमापन्नं बलिं दद्यात् ॥ अथोचारु प्रा संता ग प स्या शे प
 एतं त्र गुरु र ह स न्त पत्रेष्वनंतं वा सु कित क्ष क कौ ट क प म व श
 स्व महा पक्ष कुलिकानां नमानि प्रत्येकं लिखित्वा प्राक्स्थापितं स

26

जलैकशेप्रक्षिप्यालोकात्तत्रवदुखं हजयित्वा एकचूतयत्रमायत्रतत्र
 लिखितनामानां तीर्थजयास्तज्जायां यज्ञियवृक्षे द्वाप्याजलाशयात्
 त्याघनुसारतोद्वादशं पचदशविंशत्यस्य तमारुतिभिः तायां वस्योऽयमु
 कता गेहगवेहतिष्ठेत्यावाह्य। स्थापयित्वा तेन नागेनाशजलाशयस्य
 रक्षाकार्येति जलैनेत्यः। श्रावयित्वा तं नागं यष्ट्या मुकीनागात्तम
 इति नाम मंत्रेण यथाशक्ति पूजयेत्॥ पश्चिमे बधिवर्तुलमस्तको
 परिश्लेखोहमयंचक्रमारोपयति॥ ततो जलमध्ये प्रागेव यष्ट्या
 र्यहता खातममीयेर्वितां यष्टिं नयेत्॥ ततस्वाते दधि मर्चयेत्त

 संम
 ॥१६॥

कुशतीर्थजलपंचरत्नानिप्रक्षिप्य ध्रुवाधोरिति मंत्रेण यष्टिं समारो-
 पयेत् ॥ इदं च यष्ट्यशेषं कूपवाष्पान्नकार्यमिति रूपनारायणीये
 ॥ ततो यजमानो गंगादितीर्थजलजलाशये प्रक्षिप्य प्रादुर्भवत्प
 विश्वयदेत् ॥ कुरु क्षेत्रं गंगा गंगा प्रजासः पृथुराणि च ॥ एतानि पं-
 चतीर्थांति तडागे निवसंतु मे ॥ वितस्ता कौशिकी सिंधुः सर्युश्च स-
 सरस्वती ॥ एतानि पंच तीर्थानि दशार्णामुखा सिंधुरयाद्वेवती
 द्विष्टुती ॥ एतानि पंचाष्टमुत्तमं दर्शयेत् चंद्रमा ॥ गच्छ वेदिका ॥ ए-
 तानि गोमतिवाडततीषोणा गंडकी सागरस्तथा ॥ एतापि पंच य-

सिंधुः

27

यथं

मुक्तमिति यदित्या॥ जलं स्पृष्ट्वा आपो हि ष्टेति त्वं न यन्तु विद्धि
 नन्दुग्धधारया जलाशयं त्रिप्रदक्षिणी कुर्यात्॥ तत एकब्राह्मणं यथेष्टं
 ध्यायेत्॥ ततो गुरुर्दिनत्रयं स्थापितदेवतानां पूजनं ब्रूत्वा नमस्त्रि
 णिः सहस्रैस्त्रैकुण्डे वा स एव प्रक्षति विश्वं मां तं होमं ब्रूयात् तदंतेन न उ
 त्तरांगं निर्वर्त्य स्वस्वकुण्डेषु सर्वेषु पूर्णाहुति होमं कुर्यात्॥ असंज्ञवे
 त्वधिवासनदिवसस्य पूर्णाहुतीरिति वदन्ति॥ ततो वक्ष्ये पूजनं त्र्या
 युषकरणादि कर्मशेषं यथा कुर्युः परितो यजमान एकान्निविधाने
 न गुरुस्तेषु सर्वकारयेदिति मरुतादयः॥ अथ चतुर्थं कर्म तत्र गु

 राम
 ॥ २५ ॥

स्त्रिंशदित्येव देवदेवहेतुनमिति दर्शयितुं परिसमुद्यमानसर्वैक इत्युपलिष्यत्वां
 वृत्तेष्विदं सत्यतितरस्त्वं काष्ठास्वर्गतरित्युल्लिष्य सदसत्यतिमित्यंष्टा ३
 नामिकाभ्यां रेणामदमुद्व्यत्नामिधिहवामहे सातो वाजस्पकारव इत्य
 युस्यामिर्मृद्वेति वारुणमग्निं प्रतिष्ठापयेत् ॥ हिरण्यगर्भ इति दर्शयितुं
 ऐवं ब्रह्मासनमस्तीर्य ब्रह्मजज्ञानमिति तत्र ब्रह्माणमुपवेश्यापोहि
 हेति कुशे परिप्रणिता पात्रं सजलं स्यापयित्वा आकलशेष्विति शो
 न्यो कलशं निधाय तत्र जले वरुणं संपूज्य कथानचित्र इत्यग्निं प
 रिस्तीर्य गायत्रेण त्वाष्टं दसौ दवामीति पात्राणि यथोपयोग्य

३८
ननु धर्म

२४

मासाद्य विष्कारराटमसीति पवित्रं कृत्वा प्रोक्षणी रासादयेति प्रोक्षणी
प्रणीतोदकं हत्वा सूयनामहस्ते हत्वा दक्षिणी तोदिगं हत्वा अर्धवप्रो
क्ष्या संचरे प्रोक्षणी पात्रं निधाय स्यात्प्राप्त्या माज्यमासि च्य वित्येसाधिश्चि
त्योर्जे त्वेत्सवे सः अग्निं ह तं पुरो ह धा इति पर्यग्निं हत्वा त्रातारमिंदुमिति
सुबं प्रताप्य अनिशितोसीति संमर्गकुशोः संमज्जं प्रत्यष्टं रक्षः प्र
त्यष्टाः परात्स इति पुनः प्रताप्य बर्हिषि निधायोतिष्ठ ब्रह्मणस्पत इ
त्याज्यमुद्वास्य सवितुष्येत्सु योर्जे त्वेत्सवे सः प्रोक्षणी रत्युयमत्प्रा
प्तो घोघोरः प्रासमित्युपयमनन कुशनादायास मिधाग्निमिति

राम
॥२५॥

तिष्ठं समिधो त्याधा य विश्वतश्चक्षरि त्पश्विं प्रज्वात्यत देवाग्निस्तदा
दित्य इत्यग्निं संपूज्य देव सवितुरिति प्रोक्षणी जलेनाग्निं पर्युक्ष्य प्राणी
तायुषवित्रं धृत्वा दक्षिणं जान्वा व्यजुह्यात् ॥ प्रजापतये स्वाहा । इंद्राय
स्वाहा । अग्नये स्वाहा । सोमाय स्वाहा । नः स्वाहा । नुवः स्वाहा । स्वः स्वाहा ।
त्वं नोऽपमे सत्वं नोऽपमे अयाश्चाग्नेये तेशतं उदत्तमं इति प्रायश्चित्तं कृ
त्वा प्रजापतये स्वाहेति जुह्यात् ॥ ते तस्मिन् इति निर्व्याहृति निर्मन
सावर्द्धिं हुत्वा इमं मेवरणोति मंत्रेण यदुत्तेन तोयमनिमं यतेनाग्नि
मभ्युक्षणी गार्गा सवि विपेय दशाहुतीर्हुत्वा सवेस्विष्टवृते स्वाहेति

जुहुयात्॥ ततश्च मंत्रं वेदं रोति पूर्या हुति होमः ततोऽग्निं पूजाया युषादि कर
णं॥ ततोऽग्निं विमर्जनां॥ ततोऽग्नौर्वर्त्तिन्यो हि रं एष दद्यात्॥ यजमानं त्रिषेकः
यजमानकं तर्कं पुनः पूजनं गृहादिनां यांतु देवगणाः॥ इति देवता विम
र्जयेत्॥ ततो यज्ञोपकरणं दिकं मृत्विग्न्यो हे म॥ पा श्रीवशस्थां च गुर
वे मंडपं च सर्वे न्यो विमर्जयेत्॥ गृहप्रीत्यर्थं ज्योतिर्विदे पि हि रं एष द
द्यात्॥ ततो ब्राह्मणसहस्रं पृष्टोत्तरशतं पंचशतं विंशतिं वा शस्त्रं नूपनो
जयित्वा नयसीदत्वा यसा स्मृत्या प्रमादा कुर्वतां कर्म सुक्ता निर्विष्णु सरे ता
इति तडागे सार्ग प्रयोगः॥ प्रथमं वापि कूपोत्सर्गः॥ न विष्णो तरो वापि

शं म
॥२६॥

कुपविधानंचकथयामितववापरंकुंडमंडपसंतारनृषणाश्चादनादि
 कंतडागविधिवत्कुर्वात्तृषणोत्तराणादिकं॥ अकालंमुखाकलशान्
 वायीकूपमृतेषुदीपयेत्॥ तीर्थेदकासमायुक्तानसितचंदनचर्चिता
 न्॥ सितवस्तुसुगच्छान्समाख्यात्तरत्नगर्निणः॥ अपयित्वाचरंत
 त्रयावमशोययाविधिः॥ यावयवमयंचतस्नक्वाहुतिर्कुलानुर्भुवः
 स्वरितिभक्रमात्॥ व्यस्ताःसमस्तोष्टेतिचतस्रःग्रहसोमंप्रकुवीतशो
 तिपुष्टिविवर्धनं॥ वरुणनिचसूक्तानिजपेयुर्द्विजपुंगवाः॥ वेदम
 ध्येमंडलंकंप्रभगर्नंप्रकल्पयेत्॥ तन्मध्येरजयेच्छुक्लवस्त्राणकेशवं
 च

व्या

*स्वस्त्युवाच॥ इति दद्यात् लोकपालेभ्य एव च।

तथा॥ मत्स्यकषपसंडुकान्वेदोमध्येधिवासयेत्॥ मित्रशतघ्नित्तानां
 धनशोधनकांक्षिणं॥ वैद्योशोगध्नित्तानां शरणं शरणार्थिनां॥ अने
 नेवचसंत्रेणवरुणायदिसर्जयेत्॥ आदावावाहयेदेवमनेनेववि
 शेषतः॥ नमस्तेविश्वगुप्तायनमोविष्णोऽप्रयायते॥ सोनिधं कुरु
 देवेशसमुद्रादिहयैः सच॥ तजस्तुदक्षिणादेयाभ्राह्मणोभ्योवि
 षेशैः॥ गोःस्थोपकायदातव्या॥ नोननंचानिवारितं॥ सर्वेषामे
 वरातव्यमेषयोराणिकोविधिः॥ अत्रविशेषः॥ प्रतिकुंडकलशंभस्या
 पनसमयेवाप्यादिचतुर्दिक्धान्योपरिस्तिवस्त्रं कुंडलानुक्तलक्षणा

३
 त्वनशान् स्थापयित्वा ॥ तेषु तिर्थमावाधेनमस्तेति श्वगुप्तायेति तेषु वि
 स्तुमावाधयजयेत् ॥ ततो महावेद्यौ षोडशारेग्रहलोकपालादि स्थापनं त
 रं मध्ये शंखं ब्रह्मं केशवं वा वास्तवत्रैव सौवर्णं कर्मणोऽप्यमस्यं त्रपुम
 तीर्के यं मंदुकं पंचरत्नं जलादियुतायां तौ स पात्रा मधिवा स्य प्रतिष्ठाप्य
 संस्पृष्टागवद्धतिदानं युपनिषत्तनं च ब्रह्म यथा शास्त्रं च यवमयं च रं
 श्रपयित्वा ज्पना गते व्यस्तसमस्त ॥ व्याहृति निश्चिन्ना ज्पत्वा हुत्वा ॥
 व तडागे तसर्गं सुरगमंत्रे पर्वतं दुर्बरं सिरा ज्पानां प्रत्येकमष्टौ
 त्रशतमाज्पा हुत्वा गृहादिष्वेकमांतानां प्रत्येकमष्टौ विंशति

वि

समिराज्याहुर्तिर्जुहुयात्॥ ततोवरुणलोकपालादिभ्यो बलीन् दद्या
 त्॥ समताज्ञां च न्नामयेत्॥ इदं स लिख मिति मंत्रपाठः ततः कुर्मोयुसां
 ताम्रपात्रिपादाये मध्ये वरुणोतिजले प्रक्षिपेत्॥ तत उक्तं गः आस्रणा
 र्थागागुरवे दद्यात्॥ अथ सर्वमस्य पुराणि यज्ञलोसर्गविधिवत्॥
 इदं वाव। षकां येन कामयते शांतिं वापि कृपादिकेत्यिमां तस्य तन्निफ
 लं तोयमुमं विजयिष्ये खरे॥ वापि कृपतडागेषु संस्थितं प्रथमं जलं
 अयेयतु॥ नवे सर्वतजलं सुतिका सममिति निंदा च गमात्॥ उ
 क्तं च जलं त्यक्त्वा ग्रेयादिषु रोडाशकस्य येनोपयोज्यमिति नि

राम
 ॥३९॥

५३ फलविष्टपि। इति न विद्यो न दोक्तो वा

पिकूपतगग^{विषयतोयेषु} ५३ वमा ५३

केचित् ॥ यत्र सर्वप्राणिनामुत्तमसर्वे रुदेश्यत्वात्स्वस्यापितदंतर्गते
यागेतुदेवतायाएवोदेश्यत्वात्स्वस्यातदनावेनयागवेष्टम्यात्स्वयमप्युप
योन्यमित्यन्ये ॥ एषमागमं ~~नरे~~ ~~सुकरादिमृतकाद्यपचाते~~
वेष्टितडागादिष्वन्यतोयेषु एवमाज्जोरेखवानरे सुकरादिमृतकाद्य
पचाते सर्वोदकोदरलोतशुद्धिः बहुजलेषु कुंजशतं मुद्गुसं पंचगव्य
शोहणं शुद्धप्राणिपातेष्वष्टिकुंजोदरे पंचगव्यप्रक्षेपः ॥ अस्योप
पचाते सूर्यचंद्ररश्मीसंबंधाद्वापुस्पर्शश्च शुद्धिः ॥ तथा अतिगंभीर
वापिकूपतडागनद्यारिषु चंडालैर्गेषु चिस्पर्शयत्रैव स्थले तस्य

शनदेवस्थलेपरिवर्ज्यन्पत्रशुद्धिः॥ वापिकूपतडागेषुमानुषमृत
 केप्रक्षिप्तेसर्वद्वाराद्वृष्टं शतजलोद्धारणपूर्वकं पंचगव्यप्रक्षेपाशु
 द्विः॥ वापिकूपतडागजलमनुष्यमरणोत्तुजलस्याहोरात्रमा
 शेचततः॥ प्रगुक्ताशुद्धिः॥ एवंमुत्रपुरीषुचर्मरुधिरादिधातुप्र
 क्षेपेत्रिंशत्कृन्मजलोद्धारपूर्वकं गोमुत्रादिप्रक्षेपादिकं माज्जनमि
 तिवाप्यादिशुद्धिः एवमूलवचनानिपितामहर्णवकृत्यायां पद्धतो च
 दृष्टव्या निति॥ पथारामप्रक्षेपवक्तुं रक्षाशेषं न विष्यत्पुण्यं
 पश्वत्यमेकं पितृमंदमेकं न्यग्रोधमेकं दशविंशतिं कपि

राम
 ॥ ३२ ॥

पि

त्यविष्णुमसकन्नयंच॥ पंचाम्रवापितरकंनपश्येत्॥ पाप्मेयमोता
पिच॥ राजेद्रपिष्णुत्तारोपणं कुरुतोके प्रेत्यदेवशुभं फलं॥ इति
तान्नगतोचो नोपित्वं शोचभारतत्तारद्वहरोपिचतस्माद्वह्नांश्च ये १
रोपयेदिसादिमास्येपापमाताविधिवद्भेदयेवोधानलूमिषु॥
तडाविधिवत्सर्वमासाधजगतिश्वरमलिकुमंडपसन्नारमा
चार्यश्चापितादृशः पूजयेद्वास्तवस्तद्वद्वेभवस्त्रानुलेपनैः॥
सर्वोपध्वदकेसितानां शतकं विनूषितान्॥ विनूषितकं विनूषि
तान्॥ पिशातकं सुरनिमूर्णं हृत्तान्मास्यैरलं हृत्य वा सोरनि

१ हरीद्रायुतंतंडुलपिष्टोदकं।

रन्निवेष्टयेत् ॥ सुच्यानसौवर्णमाकार्यसर्वेषां कर्णवेधनं ॥ ३३ ॥ चं
 जनंचापि दातव्यं तद्द्वे मशला कया ॥ फलानि च चोदयेत् सप्त चोष्टो वा
 कालधौतानि कारयेत् ॥ कालधौतानि सौवर्णानि प्रत्येकं सर्ववृक्षाणां
 वेधौतान्यधिवासयेत् ॥ धूपोत्रगुगुलुः श्रेष्ठः स्नात्वा पात्रे रधिश्रिता
 न् ॥ सप्तधा तप्युत्तान् कृत्वा वस्त्रगंधानुलेपनैः ॥ कुनान्सर्वेषु वृक्षे
 षु स्थापयित्वा नरोत्तम ॥ सहिरण्यान् शेषान् कृत्वा बलिं निवेद
 नं ॥ यथा वह्ने कपालानां मिद्रादीनां विधानतः ॥ वनस्पतेश्च वि
 दद्विर्होमः कार्यो द्विजातिभिः ॥ ततः शुक्लांबरधरां सौवर्णहस्तनृष

रां म
 ॥ ३३ ॥

एणं॥ सकांस्पदोहांसोवर्णंशृंगान्यामिति शालिनि॥ पयस्विनिं वृक्षमध्या
 दुस्तजेद्गादुं मुंखुरवी॥ ततो निषेक मंत्रेण वाघमंगलीतकेऽग्न्यनुः साम
 मंत्रेश्ववाहणेः रतितस्तथा गतैरेव कुंनेः स्तपनं कुर्यात्पुत्रीलणपुंगवाः
 ततः शुक्रांबरधरो यजमानो निपूजयेत्॥ गौर्नीवी तगवतः सर्वान्
 त्विगाद्या समाहितः॥ हेमसुत्रेः सकटकैरंगुलीये पवित्रकेः॥ वासोतिः
 शयनिवैश्चस्तथोपस्करपादकेः॥ ह्रीरानीषे च नं कुर्यात्पावद्दिनम्
 तुष्टयं॥ होमश्च सर्पिषा कायैः यवैः दध्मति लैस्तथा पात्रांशः समि
 धः॥ शस्ताश्चतुर्थे तथोसवः॥ दक्षिणापि पुनस्तद्वद्देया शस्त्यपि

ॐ रामप्रतिष्ठा

३५

तत्र सः ॥ पाचार्ये द्विगुणं दत्त्वा प्रणिपत्य विसर्जयेत् ॥ अनेन विधिना
 यस्तु कुर्याद्द्विगुणं सत्त्वं बुधः सर्वान्तरामान्तरवाप्नोति फलं चानंतमश्नुतः ॥
 इत्यादि ॥ अत्र जलाशयवदारा मोष्युत्सृज्य इति केचित् ॥ माना नावा
 निसर्पे ॥ अथोत्सृज्योगः ॥ तत्र जलाशयोऽसर्गोक्तकालमनुसृत्याधि
 वासनदिवात्पूर्वैकः कृतैकनरूदिनियमोऽधिवासनदिने प्रा-
 खः उपविश्य पद्येत्यादिममसर्वपापक्षयातिता नागतपितृकु
 लतारण्यो मोक्षगवस्त्रीतिका मोक्षारामो संकराण्य इति संकल्प्य
 स्वस्तिवाचननमात् पूजानुदयिकं आद्वगुरवार्तिग्वर

राम
॥३५॥

णातसूजनेमंडपप्रवेशतसूजनान्तेनिस्थपनात्पूर्वपाचार्यचतुर
 स्तपीठिकामध्येकृतानवालासर्वोपश्रुदकेः॥सिक्कापिष्टातकेःपुष्प
 मालानिर्वासोनिश्चक्रं कृत्य सुच्या प्रतिवृत्तसुंधसमीपेकर्णवेधं
 तदुपरिप्रवेशेशलाकयानेनाजकं कृत्य धूपं दत्वा॥मूलबद्धचतुर
 स्तपीठयोकोपरिवर्गोधुमषष्टिककुंगुस्यामाकतिलचिनकात्म
 कसप्रधान्यानिप्रक्षिप्यतेषुजलपुष्पमिसोमस्करान्ताम्रकलशं
 स्थापयेत्॥प्रतिवृत्तकलस्थपनसेकादिकरणाशब्देष्टाष्टकेकृत्य
 मित्याहुः॥ततोऽस्थापनांतेगुडुर्वेधांषोडशारेसूर्याद्यालोकपालांतादवताज
 मि

सं

३५

नाशयोसर्गवस्थं प्रतिवृत्तं समाशेवेति कृत संख्या कानि स्वर्गः ॥
 फलानि वेद्यां कर्ममकरादिपात्रिस्थाने वनस्पतेर्विद्वग इति मंत्रेणासा
 दयेत् ॥ अस्य प्रजापतिर्वनस्पतिस्त्रिष्टुप् ॥ वनस्पतेर्विद्वगो हि चूया
 अस्मत्सखा प्रतरणः सुवीरः गानिः सन्नद्धोऽसि विडय स्वास्था
 ताते जयतु जेत्वा तिततो ब्रह्माणं शिवं विष्णुं विनायकं कमलमंघ्रिं विभ्रां कृतशामं
 तिसंस्थाप्य सर्वान् पूजयेत्ततः सर्वेभ्यो बलिं दत्वा पूर्वकं श्राद्धं
 पदत्रयं नुवत्यस्त्राजलाशयोत्सवधूपं निखनेत् ततः सर्वे प्राज्यं
 नागोत्ते इति मंत्रेणाशेत्तरशतमाज्याहुतिः ॥ पलाशय समिधः
 वनस्पते

 राम
 ॥३५॥

तेजोर्का

ब्रह्मतीक्ष्णाहुतिश्च जुह्वयुः ॥ ततो ग्रहादिविश्वकर्मादिसमिद्धिर्यवेः ब्रह्म
तीक्ष्णश्च प्रत्येकमष्टाविंशतिसंख्याको होमः काय्यततस्विष्टकृत एवम
धिवासनाते प्रातः कुंडसमिपस्थसकलजले र्यजमातमनिषिंचेयुः स्त
पयेयुश्चातलो र्यमानः सोयस्कराणमुदश्लुखीमुत्सजेत्तत्र मंत्रः इदं व
नं पवित्रं कुंडं शुद्धं पूतममृतमस्तु नित्यं मां तारयंती सर्वतीर्थानि
षिक्लं लोकांतरमेतीर्थते चेति ॥ एकं वृक्षं प्रतिष्ठाप्यामि मं वृक्षमित्यूहः ॥
ततः समुद्रादुर्मिः ॥ यिचामि रोचने दिव इति मंत्रद्वयमुक्ता गोपुच्छोदके
न देवपितृसंतर्थास्यवासाद्गवतीरिति हिंक्षते च हिंक्ष एवतीरिति

लो सं

३७

२५

वज्रपेत् ॥ ततो बोत्सर्गं कुर्यादिति केचित् ॥ ममेवं कुशयवतिलजलात्पा
 दयेत्सादिदं वनं मश्वस्यलिववरं विंविंशो कपित्थविज्जनालकाप्ता
 दाडिमा ॥ दिता नावृक्षयुतं वनस्य तीदेवता कंस्वीय सर्वपायस्तयैव
 कर्मनिकाता गता पितृकुलतारणा कामो भगवति हि प्रितिकामो वास
 वंसत्वेन्यो ह मुत्सजते तत ऊहितं मंत्रद्वयं यथेत् ॥ सर्वनूते न्युष्टुष्टुम
 येतद्वनमुज्जितं ॥ रमंतु सर्वनूतानि स्थिति नृत्तो सवादिनिःसामात्यं
 सर्वनूतेन्यो मया दत्तमिदं वनं ॥ रमंतु सर्वनूतानि स्थिति नृत्तो सवा
 दिनिरिति ॥ ततो वृक्षमुत्तस्यापित जलैः पुनर्यजमानमभिषिच्य
 कलश

 रंम
 ॥३६॥

स्तययेयुः॥ तत्र वरुणमंत्राः॥ पुरास्तामित्यादयश्चततोयजमानउपवि
 श्पाधेत्सादिहतेतदारांमप्रतिष्ठाकर्मसमध्यर्थममृतसंगेनेत्येताः
 दक्षिणातेनयुष्मत्सांशतंगः॥ अष्टषष्टिपंचशष्टिंशतंपंचविंशतिं न
 वायथाशक्तिषुद्देवताः दक्षिणात्वेनयुष्मत्संगुर्वर्चिभ्यः संप्रददइति
 दत्त्वाहेमसूत्रकटककांगुलियकपासः सव्यादुकाक्कपस्करानून्म
 विष्णोशक्तौगुरवेवादद्यात्॥ ततः प्रापोहिष्टेति तचंजपन्नविधि
 दुग्धधारयावनंत्रिःपरिषिंच्यां एकं विप्रं यथेष्टं यं दत्तमूले कृति
 शनिषेचने गृहादि पूजनं वेद्यधिवासितदेवार्चने वा न स्पृश्यहोमा
 * २ दुग्धं पाययेत् । ततो गुरु लीरुपालेभ्यः प्राग्वहं सिंदूरादि न वतुष्ट * २

दिवैश्वकर्म्महोमांतं च कृत्वा चतुर्थदिने होम समापत्तां तेजो यो त्सर्गो लं
 चतुर्थकर्म कुर्यात् ॥ पूर्णाहुति होमोत्रवतस्पतिमंत्रेणोतिविशेषः ना
 त्रनागवर्षः ततीर्थप्रवेशनमितिरूपनारायणद्वयमधिकार्यामि
 त्यां ॥ ततो निषेक यद्देवा विमर्जनशय्यादानमंडपाद्युपस्करप्रतिपत्ति
 विप्रनोजननूयसीदानकर्मेश्वरार्थेणानिजलाशयोसर्गवत्तचम
 एवतितरणिजाशुनसंगमस्य सान्निध्यनाजिह्वतशालिनिमध्यदे
 शेखातानरेहणनगरीनूवितत्रराजाराजीवलोचननरतोन्नगवंत
 देवः ॥ ॥ ॥ इति श्रीसंगरदशैवतसंमहाराजाधिराजश्रीनगवंतदे

* ४ नि पूजा

 रांम
 ॥ ३ ॥

३१
 बोधोजितमिमांसकनदशंकरात्मजनदनीलकंठकृतेनगवंतनास्क
 रेजलाशयारामोत्समयूखः॥ ॥ शुभं मस्तु ॥ ॥ लेषकपाठकयो
 शुभं नूपात् ॥ ॥ संवत् ११२४ शके १५८६ मीतिपोसवदी ११ वारत्
 गु ॥ लीषितंग वस्तारामत्रवाडसुतनीर्नेराम ॥ मत्वे श्री ॥ न ॥ श्री ॥
 श्री इंदुस्तकं त्रि। शिवशंकरनाटनयशंकरविद्य। सवितादत्तगद्यधरगीवर्धनकल्याण क्रांतिनुत्ता

३
 राम
 ॥ ३८ ॥
 ॥ ॥

३८

सूत्र

३८